

Posudek oponenta diplomové práce Magdaleny Koťové „Agorafobie. (Agoraphobia.)“

FF UK Praha, 2006.

Autorka si za téma své práce zvolila velmi komplexní (čtenář je v pokušení použít označení multidimenzionální) pohled na problematiku agorafobie, specifické diagnózy se stejně specifickou historií.

V poměrně rozsáhlé teoretické části se proto pokouší o filozofické, sociologické, historické a psychologické zarámování tohoto jevu. Vyzvednout chce zejména autorčinu poctivost v postižení leckdy protichůdných vymezení a výkladů jevu. Nevšední je pečlivost, s jakou propojuje možná jen zdánlivě různorodé úhly pohledu na sledovaný problém. Inspirující je rovněž genderové zarámování, které slouží jako osobitý výkladový rámeček odlišné četnosti úzkostných poruch diagnostikovaných u žen. Jednotlivé přístupy, úhly pohledu jednotlivých vědních oborů a výkladové rámce v závěru vytvářejí komplexní a celistvý příběh agorafobie.

Podobně citlivě pracuje s příběhem autorka i v dalším textu své práce. Empirická část je založena na principu kvalitativní metodologie a vychází z narativní síly příběhů jedinců přiřazených k dané diagnóze. Jednotlivé příběhy jsou analyzovány a uspořádány ve struktuře a rámci přehledných charakteristik. Přestože sledovaný vzorek tvoří pouze 4 ženy, ukazují se ve výstupech určité opakující se struktury (inspirující motivace pro následný screeningově orientovaný výzkum?). Oceňuji také autorčinu citlivost, empatii a jistou pokoru, s níž se přibližuje k jednotlivým životním obrazům. Metodologicky potěší průběžné upozorňování na vymezené proměnné, které by mohly jednotlivé příběhy pacientek i jejich celkové vyznění ovlivnit.

Data jsou precizně doložena zápisy z rozhovorů. Literatura je bohatá obsahově i formálně. Jazyk práce je čtivý, aniž by autorka rezignovala na přesnost. Drobnou výhradu by si snad zasloužily některé překlepy (ženy ...nebyli – s. 168, kapitola m. kapitole – s. 171, ztah m. vztah atp.).

Potěšilo by mne, kdyby v diskusi autorka zmínila další možnosti preventivní pomoci lidem s touto diagnózou (krom naznačené medializace), event. možné intervence v rodinném prostředí.

Závěrem mohu s potěšením doporučit, aby se předložená práce stala předmětem obhajoby na katedře psychologie

V Praze 17.8.2006

PhDr. Iva Štětovská